Р Е Ш Е Н И Е
№ 6604

гр. София, 04.11.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 10.10.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова
ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов
Веселина Женаварова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **11234** по описа за **2013** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.176 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН.

С молба от К. Н. С. е поискано допълване на решение №3746/05.06.2014г. по к.н.а.д.№11234/2013г. по описа на АССГ, XIII касационен състав, като съдът се произнесе относно посоченото в мотивите на първоинстанционното решение отнемане на контролни точки, въпреки че в диспозитива му липсва изрично произнасяне относно тях; както и да се допълни касационното решение, като съдът се произнесе по направеното в съдебно заседание възражение от касационния жалбоподател относно изтекла давност.

В съдебно заседание касационният жалбоподател К. Н. С. поддържа молбата си за допълване, като допълнително излага съображения, че съгласно Тълкувателно решение №3/03.07.2014г. на ВАС, че максималния срок за налагане на административното наказание „глоба“ е 3 години.

За да се произнесе по искането за допълване на решението, касационният съд взе предвид следното:

Искането за допълване на решението от 05.06.2014г. е направено в едномесечен срок от постановяването му – с молба от 30.06.2014г., от страна по делото, поради което същото следва да се приеме за допустимо. По съществото му съдът взе предвид следното:

С решение №3746/05.06.2014г. по к.н.а.д.№11234/2013г. по описа на АССГ, XIII касационен състав, е оставено в сила решение от 28.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, по н.а.х.д. № 1914/2012г. по описа на съда, в частта

му, с която е потвърдено Наказателно постановление №157/26.01.2011г. на началник АНД, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта, с която на основание чл.185 ЗДвП на К. Н. С., с ЕГН-[ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20лв. за извършено нарушение на чл.25, ал.1, пред. 3 от ЗДвП. С решението е оставена без разглеждане касационна жалба от К. Н. С., с ЕГН-[ЕГН], срещу решение от 28.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, по н.а.х.д. № 1914/2012г. по описа на съда, в частта му, с която е отменено Наказателно постановление №157/26.01.2011г. на началник АНД, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта, с която на касационния жалбоподател на основание чл.185 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10лв. за извършено нарушение на чл.157, ал.6 ЗДвП; и е прекратено производството по к.н.а.х.д.11234/2013г. по описа на АССГ в тази част.

По искането за допълване на решението относно законосъобразността на НП, в частта му, с която се отнемат контролни точки, касационния съд взе предвид, че в решението на районния съд, т.е. в неговия диспозитив, липсва изрично произнасяне относно контролните точки, т.е. липсва и предмет на касационна проверка. Но за сведение на касационния жалбоподател може да бъде отбелязано, че с чл. 157, ал. 1 от ЗДвП контролните точки са въведени единствено като средство за отчитане на установени нарушения, като отнемането им не фигурира нито сред принудителните административни мерки, нито сред наказанията по ЗДвП. Оттук се налага заключението, че отнемането на контролни точки е фактическо действие с контролно-отчетен характер, което изпълнява предупредителна (по отношение на водачите) и информационно-статистическа (от гледна точка на контролните органи) функция. Контролни точки се отнемат само въз основа на влязло в сила наказателно постановление (чл.3, ал.1 от Наредба №Із-1959/2007г. на министъра на вътрешните работи), действала към момента на извършване на нарушението и на издаване на НП, а единствена възможност за евентуалното им възстановяване е неговото успешно обжалване и отмяна на наложеното наказание. Предвид разпоредбата на чл.4 от Наредбата, при отнемане на контролни точки съответният административен орган действа в условията на обвързана компетентност, като поведението му се предопределя от факта на налагане на наказание за извършеното нарушение. Следователно отнемането на съответния брой точки настъпва ex lege - по силата на закона (чл. 157 ЗДвП), а частта от наказателното постановление, с която е направено отбелязване на конкретния брой отнети точки, има характер на констативен административен акт и има удостоверителна функция. Удостоверява, че поради извършеното нарушение на правилата за движение, за което е наложено административно наказание, от наличните контролни точки на водача по силата на закона се отнемат отбелязания брой контролни точки.

В касационната си жалба и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН К. С. не е изложил конкретни доводи за изтекла давност по отношение на извършеното от него нарушение, поради което в мотивите на решението си касационният съд общо е посочил, че не се установяват нарушения на материалния закон и при извършената съгласно чл.218, ал.2 АПК служебна проверка и е оставил в сила решението на районния съд, в частта му с която е потвърдено НП. Т.е. липсва основание за допълване на касационното решение. Все пак може да бъде отбелязано за жалбоподателя следното:

В настоящия случай административно наказателно производство е образувано в срока по чл.34 ЗАНН. ЗАНН в чл.34, ал.1 самостоятелно урежда давност за административнонаказателно преследване в случаите, в които не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая актът е съставен в

деня на нарушението. Липсва, обаче, изрична уредба в ЗАНН на абсолютни давностни срокове, в случаите когато в срока по чл.34 е съставен АУАН. На основание разпоредбата на чл.11 ЗАНН, както и предвид принципното становище, че е недопустимо извършителят на административно нарушение да бъде поставен в по-неблагоприятно положение от извършителя на престъпление, което се отличава със значително по-висока степен на обществена опасност, съдът намира, че в този случай приложение следва да намери разпоредбата на чл.81, ал.3 НК, която е предвидила абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано наказателно производство, отговорността се погасява. Според чл.80, ал.1, т.5 НК във вр. с чл.11 ЗАНН наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки /т.е. вкл. за ”глоба”, респ.”имуществена санкция”/. Предвид изложеното касационният съд намира, че за извършеното от К. С. нарушение независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване би се изключило, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора тригодишния срок, предвиден в чл.80, ал.1, т.5 НК; т.е. абсолютната давност е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението, в случая от 02.01.2011г. В конкретния случай тази абсолютна давността не е изтекла.

Неотносимо е в случая Тълкувателно решение №3/3.07.2014г. на ВАС по т.д.№5/2013г., О., на което се позовава касационния жалбоподател. Основните въпроси на същото касаят приложимостта на давностните срокове, предвидени за изпълнение на административното наказание "глоба" в чл. 82, ал. 1, б. "а", във вр. с ал. 2 и ал. 3 ЗАНН по отношение на имуществената санкция, наложена с влязло в сила наказателно постановление; и приложимостта на разпоредбата на чл. 175, ал. 3 от ДОПК и по отношение на имуществените санкции; каквито проблеми не възникват по делото. Приложимостта на сроковете по чл.82 ЗАНН предполага влязъл в сила акт – наказателно постановление, с което е наложено наказанието; а в настоящия случай предвид предприетото обжалване, наказателното постановление, в потвърдената му част, е влязло в сила едва на 05.06.2014г., и съответно от тази датеа започват да текат сроковете по чл. 82, ал. 1, б. "а", във вр. с ал. 2 и ал. 3 ЗАНН за изпълнението му.

Предвид горните съображения касационният съд намира, че се е произнесъл по целия предмет на касационната жалба с вече постановеното решение, поради което молбата за допълването му ще следва да се остави без уважение.

С оглед горното и на основание чл.250 ГПК във вр. с чл.144 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ искането на К. Н. С., от [населено място], [жк], [жилищен адрес] за допълване на решение №3746/05.06.2014г. по к.н.а.д.№11234/2013г. по описа на АССГ, XIII касационен състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.